TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gegužės 22 d.*

„Apeliacinis skundas — Konkurencija — Karteliai — Pramoninių plastikinių maišų rinka — Vienas ir tęstinis pažeidimas“

Byloje C-35/12 P

dėl 2012 m. sausio 24 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Plásticos Españoles SA (ASPLA), įsteigta Torelavegoje (Ispanija), atstovaujama advokatų E. Garayar Gutiérrez, M. Troncoso Ferrer ir E. Abril Fernández,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai F. Castilla Contreras ir F. Castillo de la Torre, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Borg Barthet, teisėjai E. Levits ir M. Berger (pranešėja),

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. sausio 15 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu *Plásticos Españoles SA* (ASPLA) prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *ASPLA / Komisija* (T-76/06, EU:T:2011:672, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį, kuriuo prašoma iš dalies panaikinti 2005 m. lapkričio 30 d.

* Proceso kalba: ispanų.

Komisijos sprendimą C(2005) 4634 galutinis dėl [EB 81] straipsnio taikymo procedūros (Byla COMP/F/38.354 – Pramoniniai maišai; toliau – ginčijamas sprendimas), o nepatenkinus šio reikalavimo – panaikinti ar sumažinti ginčijamu sprendimu jai skirtą baudą.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

2 Apeliantė – tai pagal Ispanijos teisę įsteigta akcinė bendrovė, kuri nuo 1982 m. gamina ir parduoda plataus spektro produktus iš plastiko, įskaitant pramoninius maišus. Ji yra pagal Ispanijos teisę įsteigtos bendrovės *Armando Álvarez SA* (toliau – *Armando Álvarez*) dukterinė bendrovė; 2002 m. *Armando Álvarez* priklausė 98,6 % apeliantės kapitalo.

3 2001 m. lapkričio mėn. bendrovė *British Polythene Industries plc* Europos Bendrijų Komisijai pranešė apie kartelio egzistavimą pramoninių maišų sektoriuje (toliau – kartelis).

4 2002 m. birželio mėn. atlikusi patikrinimus, 2004 m. balandžio 29 d. Komisija pradėjo administracinę procedūrą ir dėl kelių bendrovių, tarp kurių buvo apeliantė ir *Armando Álvarez*, priėmė pranešimą apie kaltinimus.

5 2005 m. lapkričio 30 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą; jo 1 straipsnio 1 dalies j punkte nurodyta, kad apeliantė ir *Armando Álvarez* pažeidė EB 81 straipsnį, nes nuo 1991 m. kovo 8 d. iki 2002 m. iki birželio 26 d. plastikinių pramoninių maišų sektoriuje Belgijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Liuksemburge ir Nyderlanduose dalyvavo visuose susitarimuose ir derino veiksmus dėl kainų nustatymo ir bendrų kainos apskaičiavimo būdų, rinkų pasidalijimo ir pardavimo kvotų paskirstymo, klientų, sandėrių ir užsakymų paskyrimo, suderintų pasiūlymų teikimo tam tikriems konkursams ir keitimosi individualia informacija.

6 Todėl Komisija ginčijamo sprendimo 2 straipsnio pirmos pastraipos h punkte apeliantei ir *Armando Álvarez* skyrė 42 mln. EUR baudą, už kurios sumokėjimą šios dvi bendrovės buvo pripažintos bendrai ir solidariai atsakingomis.

Skundžiamas sprendimas

7 2006 m. vasario 24 d. apeliantė Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijoje pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo. Tame ieškinyje ji iš esmės prašė panaikinti šį sprendimą, kiek jis su ja susijęs, arba, nepatenkinus šio reikalavimo, sumažinti Komisijos jai skirtos baudos dydį.

8 Ieškiniui pagrįsti apeliantė nurodė penkis ieškinio pagrindus. Trys pirmi pagrindai susiję su faktinėmis aplinkybėmis, nes jie buvo siejami su klaidingu faktų vertinimu dėl, pirma, apeliantės elgesio masto, antra, produktų rinkos ir atitinkamos geografinės rinkos apibrėžimo ir, trečia, rinkos dalių, kuriomis remiantis buvo apskaičiuotas baudos dydis. Ketvirtasis ieškinio pagrindas buvo siejamas su EB 81 straipsnio ir teisinio saugumo principo pažeidimu, nes Komisija pažeidimą pripažino vienu ir tęstiniu. Penktasis ieškinio pagrindas buvo siejamas su apskaičiuojant baudas taikomų nuostatų ir lygybės bei proporcingumo principų pažeidimu nustatant apeliantei skirtos baudos dydį.

9 Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

10 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— nepatenkinus šio reikalavimo, gerokai sumažinti Komisijos jai skirtos baudos dydį ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

11 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

12 2013 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo šeštosios kolegijos pirmininko nutartimi šis apeliacinis procesas buvo sustabdytas, kol pasibaigs procesas bylose, kuriose priimti sprendimai *Gascogne Sack Deutschland / Komisija* (C-40/12 P, EU:C:2013:768), *Kendrion / Komisija* (C-50/12 P, EU:C:2013:771) ir *Groupe Gascogne / Komisija* (C-58/12 P, EU:C:2013:770). Procesas buvo atnaujintas paskelbus šiuos sprendimus 2013 m. lapkričio 26 d.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

13 Apeliantė teigia, kad priimant skundžiamą sprendimą padaryta klaidų, kiek tai susiję su faktinių aplinkybių teisiniu kvalifikavimu ir vieno tęstinio pažeidimo sąvokos taikymo jos atveju pasekmėmis.

14 Pirma, skundžiamo sprendimo 30, 31 ir 33 punktuose Bendrasis Teismas padarė tris klaidas dėl apeliantės dalyvavimo darant pažeidimus, susijusius su vadinamųjų „atviruųjų“ maišų sektoriumi. Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas rėmėsi paprasčiausiomis prezumpcijomis, nors turima informacija, t. y. apie tai, kad ji nedalyvavo regioniniuose pasitarimuose, per kuriuos buvo nagrinėjami su šiais maišais susiję klausimai, ne tik kėlė abejonių dėl jos dalyvavimo kartelyje, bet ir leido manyti, kad ji jame nedalyvavo.

15 Antra, Bendrasis Teismas taip pat klaidingai konstatavo apeliantės dalyvavimą darant pažeidimą „užsegamųjų maišų“ sektoriuje, nes iš skundžiamo sprendimo 44–52 punktuose padarytų išvadų matyti, kad informacija, į kurią pateikiama nuoroda tuose punktuose, patvirtina, jog ji nedalyvavo su šiuo produktu susijusiuose pasitarimuose, taigi nevykdė dėl jo antikonkurencinių veiksmų.

16 Trečia, skundžiamo sprendimo 67–69 punktuose Bendrojo Teismo nurodyti įrodymai negali patvirtinti, kad apeliantė, net atsižvelgiant į tai, jog ji dalyvavo tam tikruose susitikimuose, per kuriuos buvo aptariamas neteisėtas elgesys, žinojo ar turėjo žinoti, kad šis elgesys buvo dalis bendro slapto kartelio plano, aprašyto ginčijamame sprendime.

17 Komisija teigia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas, kiek juo ginčijamas Bendrojo Teismo atliktas įrodymų vertinimas, nepriimtinas.

Teisingumo Teismo vertinimas

18 Siekiant atsakyti į nurodytą pagrindą, kiek jis susijęs su Bendrojo Teismo galima klaida teisiškai kvalifikuojant jam pateiktus įrodymus, reikia priminti ginčijamame sprendime dėl apeliantės pateiktų kaltinimų apimtį.

19 Kaip skundžiamo sprendimo 57 punkte pažymėjo Bendrasis Teismas, ginčijamame sprendime kalbama apie daugiaaspektį kartelį, susijusį su keliomis maišų rūšimis ir keliomis teritorijomis. Remiantis to sprendimo 444 konstatuojamojoje dalyje pateiktu kartelio aprašymu, jo struktūrai būdinga „bendra grupė <...> ir skirtingi regioniniai bei funkciniai pogrupiai <...>“, o visa tai sudarė „suderintą ir koordinuotą sistemą, kaip tai patvirtina visų pirma įrodymų visuma“. Kaip pabrėžė Bendrasis Teismas, Komisija kaltino įmones minėto sprendimo adresates ne tuo, kad jų dalyvavimas siejamas su visais kartelio aspektais, bet tuo, kad jų „dalyvavimas įvairaus intensyvumo“.

20 Kiek tai susiję su apeliantės dalyvavimo vykdant ginčijamame sprendime aprašytus neteisėtus veiksmus intensyvumu, Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs visus apeliantės argumentus, skundžiamo sprendimo 63 punkte konstatavo, kad ji iš esmės nesutiko su kaltinimu, kurio nėra ginčijamame sprendime, t. y. su kaltinimu, kad jos dalyvavimas siejamas su visais tarptautiniais, regioniniais ir funkciniais kartelio aspektais. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad iš jam pateiktų įrodymų nematyti, jog apeliantės dalyvavimo intensyvumas skyrėsi nuo to, kurį jai tame sprendime priskyrė Komisija, nes šį dalyvavimą patvirtino keli pakankamai tikslūs ir nuoseklūs įrodymai.

21 Dėl prisijungimo prie kartelio skundžiamo sprendimo 70 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija padarė teisingą išvadą, jog, nepaisant apeliantės nedalyvavimo pogrupiuose, ji dalyvavo bendrame kartelyje. Bendrasis Teismas pagrindė tokį vertinimą visų pirma skundžiamo sprendimo 68 punkte pabrėždamas, kad apeliantė dalyvavo centriniu kartelio lygmeniu, t. y. lygmeniu, kuriuo buvo duodami impulsai.

22 Priešingai, nei teigia apeliantė, toks įrodymų vertinimas atitinka nusistovėjusią teismo praktiką, kurioje pripažįstama, kad išvadą apie antikonkurencinių veiksmų egzistavimą galima daryti remiantis tam tikru skaičiumi sutapimų ir požymių, kurie, vertinami kartu, kai nėra kitokio logiško paaiškinimo, gali būti konkurencijos taisyklių pažeidimo įrodymas (sprendimų *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 57 punktas ir *Sumitomo Metal Industries ir Nippon Steel / Komisija*, C-403/04 P ir C-405/04 P, EU:C:2007:52, 51 punktas).

23 Kadangi apeliantė teigia, kad Bendrojo Teismo išnagrinėti įrodymai yra nevienareikšmiai, nepakankamai tikslūs ir nenuoseklūs, kad jais būtų galima pagrįsti išvadas, prie kurių priėjo tas teismas, reikia priminti, jog Bendrojo Teismo atliktas jam perduotoje byloje esančių įrodymų įrodomosios galios vertinimas, išskyrus įrodinėjimo pareigą ir įrodymų pateikimą reglamentuojančių taisyklių nesilaikymo bei šių įrodymų iškraipymo atvejus (nagrinėjamu atveju tuo nesiremiama), negali būti ginčijamas Teisingumo Teisme (Sprendimo *FLSmidth / Komisija*, C-238/12 P, EU:C:2014:284, 31 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

24 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliantės apeliacinio skundo pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Šalių argumentai

25 Visų pirma apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 115 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes kaip nepriimtiną atmetė per teismo posėdį pateiktą apeliantės argumentą, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai jos rinkos dalį apskaičiavo remdamasi ne jos pačios pardavimais, bet apeliantei priskirdama ir *Armando Álvarez*, kuri buvo jos patronuojančioji bendrovė, pardavimus, teigdamas, kad tai naujas argumentas.

26 Kiek tai susiję su esme, apeliantė tvirtina, jog kadangi reikia skirti darant pažeidimą tiesiogiai dalyvavusią įmonę, nagrinėjamu atveju dukterinę bendrovę, nuo bendrovės, kuriai buvo inkriminuotas dukterinės bendrovės elgesys, t. y. patronuojančiosios bendrovės, prieš tai, kai apskaičiavus baudą

patronuojančioji bendrovė pripažįstama solidariai atsakinga už baudos sumokėjimą, pažeidimo sunkumas turi būti nustatytas atsižvelgiant tik į dukterinės bendrovės apyvartą. Ginčijamame sprendime šis metodas buvo pritaikytas kitoms kartelyje dalyvavusioms įmonėms; apeliantė vienintelė buvo taip nubausta, o tai reiškia diskriminavimą ir yra nepateisinama.

27 Papildomai apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai savo iniciatyva nepatikrino, ar ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, kad būtų aiškios priežastys, dėl kurių Komisija dėl apeliantės nukrypo nuo taikytinų teisės normų, tos srities teismo praktikos ir baudos apskaičiavimo metodo, kuris buvo taikomas kitoms tame pačiame kartelyje dalyvavusioms įmonėms. Nesant tokio skirtingo požiūrio objektyvaus pateisinimo, tai yra vienodo požiūrio principo pažeidimas.

28 Komisija mano, kad visos apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalys yra nepagrįstos.

Teisingumo Teismo vertinimas

29 Siekiant atsakyti į pateiktą pagrindą, reikia priminti argumentus, kuriais apeliantė rėmėsi Bendrajame Teisme.

30 Iš Bendrajame Teisme pateikto ieškinio ir skundžiamo sprendimo 98–103 punktų matyti, kad apeliantė iš esmės pateikė penkis argumentus, kad užginčytų nustatytą pradinį baudos dydį, kurį Komisija naudojo baudoms apskaičiuoti. Pirma, ji kartojo, kad nagrinėjamo elgesio Komisija negalėjo pripažinti vienu ir tęstiniu pažeidimu. Antra, ji tvirtino, kad pradinių baudos dydžių nebuvo galima apskaičiuoti remiantis rinkos dalimis. Trečia, ji kaltino Komisiją tuo, kad ši pažeidė asmeninės atsakomybės principą, nes atsižvelgė į visus jos pramoninių maišų pardavimus šalyse, su kuriomis buvo susijęs kartelis. Ketvirta, ji teigė, kad Komisija negalėjo remtis 1996 m. pardavimais siekdama apskaičiuoti rinkos dalis, nes jos pardavimai vėliau gerokai sumažėjo. Penkta, ji tvirtino, kad jai skirta 42 mln. EUR bauda yra akivaizdžiai neproporcinga, visų pirma palyginti su pelnu, kurio ji galėjo gauti dėl pažeidimo.

31 Šiuo klausimu iš skundžiamo sprendimo 104 ir 115 punktų matyti, kad per posėdį Bendrajame Teisme apeliantė teigė, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes jos rinkos dalį apskaičiavo remdamasi ne jos pačios pardavimais, bet apeliantei priskirdama ir jos patronuojančiosios bendrovės *Armando Álvarez* pardavimus. Atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą apeliantė pažymėjo, kad šį argumentą reikia laikyti pagrindų, kuriais ji rėmėsi vykstant rašytinei proceso daliai, išplėtojimu.

32 Bendrasis Teismas konstatavo, kad nė vienas apeliantės ieškinyje nurodytas pagrindas nebuvo susijęs su tariama rinkos dalies apskaičiavimo klaida, kuria buvo remiamasi per teismo posėdį. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad šį argumentą reikia pripažinti nauju pagrindu, ir atmetė jį kaip nepriimtiną pagal savo Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

33 Kadangi apeliantė apeliacinėje instancijoje teigia, kad argumentas, siejamas su klaida, padaryta apskaičiuojant rinkos dalį, pagrindžia pagrindus, kuriais ji rėmėsi pirmojoje instancijoje, pavadintus „Komisijos klaida, padaryta vertinant faktines aplinkybes“, „[1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81] ir [EB 82] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3)], 15 straipsnio 2 dalies ir [Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairių (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 171)] pažeidimas“ ir „Vienodo požiūrio ir proporcingumo principų pažeidimas nustatant [baudos] dydį“, pakanka pažymėti, kad pagrindo, kuriuo remiamasi pirmojoje instancijoje, pavadinimo bendrumas negali apimti vėlesniu proceso etapu išplėtotų specifinių argumentų, kurie neturi pakankamai glaudžios sąsajos su tame ieškinyje pateiktais argumentais.

34 Nagrinėjamu atveju iš bylos dokumentų matyti, kad apeliantė pirmojoje instancijoje nurodydama pirmesniame punkte paminėtų pavadinimų pagrindus pateikė kelis specifinius argumentus dėl baudos, kurią jai skyrė Komisija, apskaičiavimo, tačiau neginčijo to, kad jos rinkos dalis buvo apskaičiuota jai priskiriant tiek jos, tiek *Armando Álvarez* pardavimus. Atsižvelgimas į rinkos dalį kaip Sąjungos teisės normų pažeidėjų faktinę ekonominę galią padaryti didelę žalą konkurencijai yra esminis baudos apskaičiavimo metodo elementas, todėl apeliantė šį metodą Bendrajame Teisme turi ginčyti konkrečiai jau pirmojoje instancijoje (šiuo klausimu žr. Sprendimo *SGL Carbon / Komisija*, C-564/08 P, EU:C:2009:703, 31 punktą).

35 Todėl skundžiamo sprendimo 116 punkte Bendrasis Teismas teisėtai atmetė apeliantės argumentą, siejamą su Komisijos padaryta apskaičiavimo klaida nustatant jos rinkos dalį, nes į ją buvo įtraukti jos patronuojančiosios bendrovės pardavimai.

36 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismui nėra reikalo nagrinėti tokio argumento pagrįstumo.

37 Tiek, kiek apeliantė papildomai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes savo iniciatyva nepatikrino, ar ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, kad būtų galima suprasti priežastis, dėl kurių Komisija nukrypo nuo baudų apskaičiavimo taisyklių, kurias ji taikė kitoms tame pačiame kartelyje dalyvavusioms įmonėms, reikia pažymėti, jog Bendrajame Teisme apeliantė nesirėmė tuo, kad minėtos kitos įmonės ir ji pati buvo traktuojamos skirtingai, kiek tai susiję su jos rinkos dalies nustatymu, siekiant apskaičiuoti baudos dydį.

38 Kadangi Bendrajam Teismui nebuvo pateikta jokio argumento šiuo klausimu, jo negalima kaltinti tuo, kad jis savo iniciatyva nepatikrino, ar ginčijamame sprendime nurodyti motyvai, galintys pateisinti tariamą skirtingą traktavimą, nes jis neturėjo atlikti teisminės kontrolės šiuo klausimu.

39 Kadangi argumentą, siejamą su tokiu skirtingu traktavimu, reikia laikyti nauju, jis negali būti nagrinėjamas apeliacinio skundo etapu. Nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas iš esmės kompetentingas tik ištirti pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų teisinį vertinimą (Sprendimo *FLSmidth / Komisija*, EU:C:2014:284, 42 punktas). Taigi darytina išvada, kad turi būti atmestos visos antrojo pagrindo dalys.

40 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad negalima pripažinti pagrįstu nė vieno iš dviejų apeliantės apeliacinio skundo pagrindų, todėl turi būti atmestas visas apeliacinis skundas.

Dėl Komisijos prašymo pakeisti nurodytus motyvus

Komisijos argumentai

41 Atsiliepime į apeliacinį skundą Komisija prašo Teisingumo Teismo pakeisti skundžiamo sprendimo 47 punkte pateiktus motyvus. Anot jos, pasirėmęs „užsegamųjų maišų“ pogrupio susitikimo dalyvio parodymais, kad pripažintų, jog apeliantė šiame susitikime nedalyvavo, nors ji buvo įtraukta į to susitikimo dalyvių sąrašą, Bendrasis Teismas iškraipė jam pateiktus įrodymus.

Teisingumo Teismo vertinimas

42 Pagal prašymo pateikimo dieną galiojusios redakcijos Teisingumo Teismo procedūros reglamento 116 straipsnio 1 dalį atsiliepimu į apeliacinį skundą turi būti prašoma visiškai ar iš dalies atmesti apeliacinį skundą, visiškai ar iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą arba visiškai ar iš dalies patenkinti pirmojoje instancijoje pareikštus reikalavimus. To reglamento 113 straipsnio 1dalyje tie patys reikalavimai suformuluoti apeliaciniame skunde pateikiamiems prašymams (Sprendimo *Edwin / VRDT*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 83 punktas).

43 Nagrinėjamoje byloje Komisija savo prašymu siekia ne skundžiamo sprendimo panaikinimo, nors ir dalinio, o to, kad būtų pakeistas Bendrojo Teismo nagrinėjant apeliantės ieškinio pirmąjį pagrindą, kurį jis, beje, atmetė, padarytas konstatavimas.

44 Taigi tokį prašymą galima tik atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

45 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

46 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir Komisijos šiame apeliaciniame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *Plásticos Españoles SA* (ASPLA) padengia su šiuo apeliaciniu procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.